

[Merete Bjørn Hanssen.]

drage, er forøgelsen til den rejsende teatervirksomhed, som skal dække så stor en del af teaterbehovet uden for København. Også her vil man se decentraliseringstanken, som vi i venstre lægger overordentlig stor vægt på også som kulturpolitisk princip, blive ført ud i livet.

I teatervirksomheden uden for hovedstaden indtager landsdelsscenerne en central plads. Det er i fuld overensstemmelse med tankerne bag kommunalreformen og med de faktiske forhold omkring de eksisterende landsdelsscener, at den kommunale underskudsdækning nu flyttes til amtskommunerne. Kommunalreformen må nok også siges at være en væsentlig årsag til, at de fornødne forudsætninger for en endelig beslutning om oprettelsen af den sønderjyske landsdelsscene ikke i dag er til stede. Men i venstre lægger vi megen vægt på, at der i lovforslaget er sikret mulighed for etableringen af denne scene også på gunstigere tilskudsvilkår end dem, der gælder for de øvrige landsdelsscener. At der i landsdelen næres varme ønsker om, at 8 års energisk arbejde for landsdelsscenen nu snart vil bære frugt, vidner en lang række udtalelser fra nytårsdagene fra de ansvarlige og fra de interesserede parter i Sønderjylland stærkt om. Ikke mindst må det efter min mening tillægges betydning, at landsdelsscenens oprettelse står højt på arbejdsprogrammet for de nye byråd og for det storamtsråd, der udgår af kommunalvalget i marts. Jeg håber derfor, at ministeren hurtigt efter kommunalvalget vil genoptage forhandlingerne om den forsøgsmessige igangsætning af landsdelsscenen. Der har jo hidtil i langtidsbudgetterne været en ligestilling mellem den jyske opera, som nu udbygges til en landsopera efter lovforslaget, og den sønderjyske landsdelsscene.

Med lovforslaget ophæves bevillingssystemet. Det sker på et tidspunkt, hvor denne liberalisering beklageligvis støder mod teaterlivets vanskelige økonomiske vilkår, men som noget principielt rigtigt må beslutningen hilses velkommen.

I det kommende udvalgsarbejde, hvor en grundig gennemgang af lovforslaget forestår, bliver det ikke mindst vigtigt at nå frem til en bedre afklaring af forholdene omkring teateruddannelsen, hvor navnlig

forholdene omkring statens teaterskole ikke forekommer helt tilfredsstillende. Når statens teaterskole ikke er nævnt ved navn i forslaget tekst, skyldes det alene, at vi nu i udvalget skal have mulighed for en grundig vurdering af denne principielle nydannelse på teateruddannelsesområdet. Før de fornødne oplysninger foreligger, kan der næppe tages endelig stilling, men naturligvis må der principielt findes teateruddannelsesmuligheder også i København. Det forekommer mig værd at overveje, om det ikke kunne være hensigtsmæssigt, da teaterskolen ikke har egen scene, at knytte forbindelsen til det arbejdende teater gennem en volontørordning med københavnske scener.

Lovforslaget rummer flere bestemmelser til fremme af samarbejdet på teaterområdet. Det gælder således samarbejdsudvalget for de turnerende teatre og mulighederne for kollektiv ledelse af teatervirksomhed i henhold til § 8.

Endvidere må den foreslåede nyordning for teaterrådet ses som en betydningsfuld opvejning af de stærke bemyndigelser, som lovforslaget uundgåeligt lægger i ministerens hænder. Det ville være ønskeligt, om teaterrådet blev udstyret med teaterøkonomisk sagkundskab. Selv om det er et internationalt fænomen, at teaterdrift i dag ikke kan klare sig uden offentlig støtte, bør der sættes mest muligt ind også på dette område for at prøve, om ikke rationalisering kan være med til at dæmme op for de stigende omkostninger.

Næppe nogen er i tvivl om de mærkbare virkninger på godt og på ondt, som først og fremmest TV-teatret har på teaterlivet som helhed. Meget debat er ført om et samarbejde mellem det kgl. teater og TV-teatret. Forholdet har netop været draget frem i debatten her i dag. Hidtil har vi ikke set de helt store resultater af et sådant samarbejde, men mulighederne kan næppe være gennemspillet. Det samme må gælde mulighederne for produktionsmæssigt samarbejde mellem TV-teatret og andre scener, naturligvis under former, som tager skyldigt hensyn til de afgørende forskelle mellem det levende teater og det elektroniske. TV-teatret er ganske vist også udtrykkelig undtaget fra denne lov, men burde man f. eks. ikke et sted som i teaterrådet kunne tage nogle af de problemer, som konkurren-